

Keliskart Dakaro ralyje dalyvavęs ir 2009 m. kartu su Antanu Juknevičiumi geriausią rezultatą tarp lietuvių pasiekęs Aurelijus Petraitis svarsto apie grįžimą į sunkiausias pasaulyje lenktynes. Šįkart – prie sunkvežimio vairo.

„Šiemet sugalvojau nuvažiuoti su Balio Bardausko komanda į Dakarą ir tas lenktynių virusas vėl mane užpuolė. Po sėkmingo finišo 2009 m. Dakare jau, galvojau, atsikandau sporto visam laikui. Bet praėjo dešimtmetis ir nuomonė pasikeitė. Jau išsižadėjau kai kurių seniai pasakytų žodžių apie savo karjeros pabaigą“, – teigia A. Petraitis.

Lietuvių Dakaro lenktynėse užbūrė sunkvežimiai – didžiulis jų pasiekiamas greitis, sunkumai, su kuriais susiduria jų ekipažai. Todėl ir pats jis nusprendė, kad starto Dakare reikia siekti būtent su sunkvežimiu. Lietuvių kilmės kazachas Artūras Ardavičius, sunkvežimį Dakare vairuojantis nuo 2011 m., prie A. Petraičio sprendimo taip pat prisidėjo.

„Turėjau progą iš šalies pažvelgti į sunkvežimius, kaip įspūdingai jie atrodo ir važiuoja. Pats esu ne kartą vairavęs sunkiasvorį transportą, tačiau sporte su jais susidurti neteko. Garsas ir vaizdas mane užbūrė, tad pagalvojau – juk ir aš galiu tokį čia vairuoti“, – sako A. Petraitis.

Dalyvavo testuose

Ilgą pertrauką sporte padaręs A. Petraitis teigia, kad artimiausių metų planai dar dėliojami. Jis jau išbandė „Tatra“ sunkvežimį gamyklos bandymų poligone – asfaltinėje lenktynių trasoje bei bekelės ruožuose. Įspūdžiai – patys geriausi.

„Pats abejoju, ar sugebėsiu po tokios pertraukos greitai važiuoti – ar apskritai galėsiu tą sunkvežimį valdyti. Tačiau su „Tatra“ susipažinau labai lengvai. Testų metu puikiai jaučiausi, likau patenkintas savimi, nemažai ir treneriai padėjo. Bandymų metu poligone taip įsijaučiau, kad atrodė, jau lekiu Dakaro smėlynais“, – juokėsi patyręs lenktynininkas.

Tačiau vien testų negana. A. Petraitis mano, kad norint tinkamai pasiruošti dviejų savaičių Dakaro iššūkiui, reikėtų sudalyvauti bent viename pasaulio ralio maratonų taurės (*angl. World Cup for Cross Country Rallies*) etape. Jo planuose – varžybos Maroke rudenį, galbūt dar vienas etapas anksčiau.

Sprendimą apie siekį dalyvauti 2019 m. maratone A. Petraitis priėmė dar žiemą, o dabar pamažu dedami visi taškai ant „i“. Pagrindinis jų – biudžeto formavimas, mat šis Dakarui reikalingas itin didelis. Sunkvežimį lietuvis ketina nuomotis iš gamyklinės „Tatra“ komandos kartu su kitomis paslaugomis: priežiūra viso maratono metu, atsarginių detalių tiekimu ir kt. Komandoje yra net kineziterapeutas, padedantis sportininkams greičiau atstatyti jėgas po

sunkių dienos iššūkių.

Dakaro pokyčiai - technikoje

1. Petraitis yra vienas didžiausių patirtį turinčių lietuvių Dakaro lenktynėse, dalyvavęs maratonuose ir Afrikoje, ir Pietų Amerikoje. Lyginant su paskutiniu jo matytu raliu 2009 m., šiemetinis yra gerokai pakitęs.

„Akivaizdu, kad Dakaras evoliucionavo. Ypatingai technine prasme: čia daugiau rimtesnių automobilių. Tačiau greitų lenktynininkų Dakare, manau, yra mažiau. Nėra daug vidutinio lygio sportininkų, kurie važiuotų greitai – ne tarp penkių greičiausių, bet patenkančių į dvidešimtuką. Šiomet tokių vienas kitas“, – savo išpūdžius pasakoja lietuvis.

Lygindamas trasas, patyręs Dakaro vairuotojas pastebi panašumus – 2018 m. buvę Peru smėlynai primena maratoną Afrikoje. Todėl naujiena apie 2019 m. maršrutą, kuris vyks tik vienoje valstybėje – Peru – buvo sutikta su šypsena.

„Žinią, kad 2019 m. maratonas vyks tik Peru, priėmiau džiaugsmingai. Man patinka smėlynai. Žinoma, reikės prisiminti įgūdžius, bet turėtų būti labai smagu, sunkumų užteks visiems. Savo tempą nujaučiu – įsivaizduoju, kaip galėčiau važiuoti ir mano tikslas kol kas tėra vienintelis – gražiai pabaigti Dakarą“, – konkretų tikslą užsibrėžė A. Petraitis.

